

Heel de familie neemt er van... en bevindt er zich WEL MEDE

Het is beter een purgeermiddel te nemen dan een dag verstoep te blijven

Het is niet meer noodig, in uw kleine huisapotheek, een purgeermiddel te hebben voor grootvader, een ander voor moeder en nog een ander voor de kinderen...

PRIEUR pille

Laxerend en met Chlorophyl, « het bloed der jonge planten »

DE EENIGSTE matras vervaardigd met Verzinkten Onroestbaren staalraad vanaf 345 Fr.

WAARBORG 8, 12 en 20 jaar. Verkrijgbaar in alle winkels van MEUBELEN BEDDEN, en bij BEHANGERS & GARNIERDERS

Table with columns for 'ENKELE REFERENTIE N' and 'Kliniek van Universiteit van Leuven', listing various institutions and their associated 'Matras' numbers.

zelfde plaats gekadastrerd sectie B nr 384b voor een grootte van 46 aren reinende MM. Willem-Jozef Robert Duchateau en ki d; Desmairies Antoine-Edmond en Albert Eugène van twee kanten; den Iukerweg en Glazmakers-Papy Pieter Jacobs.

Julien Ottenburgs Vranken en kinderen; Bex Maria Virginie en Bex Vandescan Joseph-Jimman. In pacht bij M. Georges Budo-Corswarem te Heers.

Al deze goederen zijn in pacht bij den Heer Georges Budo-Corswarem te Heers.

Los en vrij van lasten. Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van voornoemde notaris VAN ORMELINGEN, Predikheerenstraat nr 7.

Vrijdag 6 MEI 1938, om 2 1/2 uur namiddag ter herberge van den heer DEGHILIN LECOMTE, Rechtstraat, te Rutton sal notaris AUGUSTE VAN ORMELINGEN

OPENBAARLIJK & BIJ OPBOED VERKOOPEN Gemeente RUTTEN een bijzonder goed gelegen

HUIS met Bouwplaats

in de Rechtsvat, gekadastrerd sectie A nr 891/c en 892/c voor een oppervlakte van negen aren vijf en zestig centiare, reinende de Rechtsstraat, Desseers Leroy Mathijs en Dessers Fox Frans, Deghlin-Lecomte Eugène en Jean-Louis Bimionille.

Het bus b'grijpt: Gelijkvloers: Twee kamers keuken en achterkeuken. Op het verloop: Een groote slaapkamer en twee kleine slaapkamers. Verders: Twee kelders, groote zolders en schuurtje, en is voorzien van waterleiding.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ter studie van Notaris Auguste VAN ORMELINGEN, Predikheerenstraat, 7, te Tongeren.

Uit ter hand te koop. GEMEENTE SLUIZE OF JEKER

HUIS met Stallen & Weide

groot in het geheel 1 hect. 43 aren, toebehoorende aan M. Bosen-Belefontaine, te Sluize.

Studies van Mter Jos. de SCHAEZTEN, en Paul NEVEN, notarissen te Tongeren.

OPENBARE VERKOOPEN VAN EEN WELGELEEN

HANDELSHUIS en huys meubels

TE TONGEREN

Op Maandag 25 April 1938, om elf uur 's morgens, ten Koffiehuize van Mynneer JEAN FOX BERCKX, de Tien Schuur te Tongeren, zal de notaris JOSEPH DE SCHAETZEN met tusschenkomst van zijn ambtgenoot PAUL NEVEN, notaris te Tongeren, ten verzoeke der kinderen BERCKX uit Tongeren, overgaan tot de openbare verkoop, van;

STAD TONGEREN.

Een welgelegen handelshuis thans gebruikt als herberg, groot 58 centiare, gelegen in de Tien Schuur te Tongeren, bekend als Tien Schuur sectie C Nr 927a, paleus aan Tielsen-Deluyker Teussant, te Tongeren; Tien Schuur;

en Jeurgem-bw. rts, Frans te Tongeren van twee kanten. Bewoond door Mr Jean Fox-Berckx. Los en vrij van lasten.

Op denzelfden dag om 5 uur namiddag, zullen voornoemde notarissen alnog ten verzoeke der kinderen BERCKX, ten huize van den heer Jean Fox-Berckx, de Tien Schuur, te Tongeren, overgaan tot den

VERKOPING

der Huismebels

en b'grijpende namelijk: Twee handkassen (een eiken en een withouten); twee ledelakanten met res sorts en beddegoed; twee lavabos, een zetsel, een schouwgarantuur onder globe, een legkast, twee tafels; Heiligen Beelden. Herbergkachel; spiegel, twee elektriebollen; een reguleator, drie tafels, koperen vazen en barren. Keukenkachel, keukenkast, 10 steeleu, schouwgarantuur, potten, pann n, en tal andere voorwerpen.

Om verdere inlichtingen wende men zich ten kantore der voornoemde Notarissen,

Kantoor van Mter René DELVIGNE, Notaris te Tongeren.

Kapitalen te bekomen

aan uiterst voordelige voorwaarden vanaf 2.500 aan maatschappij, ter studie van den notaris DELVIGNE, Lamberkenweg, 12, Tongeren.

MENGEELWERK VAN DE POSTRIJDER.

DE NOODLOTTIGE GELIJKENIS

Flora's hand beeft lichtelijk, toen zij het pakje openmaakte. Het bevatte behalve het boek, een half dozijn droegroede bloemen, welcke, zooals zij met een oogopslag zag, inderdaad zeer zeldzaam waren. Het briefje luidde als volgt: « Geachte Mevrouw! Hierbij zend ik u het boek en de bloemen. Ge zoudt mij zeer gelukkig maken, als ge mij toest, u ook het overige deel van mijn verzameling te mogen aanbieden; zij hebben voor mij geen waarde, zoolang zij niet in uw bezit zijn.

En Toen hij dan ook een der volgende dagen werd aangedien en in de bibliotheek, waar de beide dames werkzaam waren, werd binnengeleiden, verliet zij onmiddellijk het vertrek en keerde niet eerder terug, dan toen het dienstmeisje hem weer uitgeleide had gedaan. Mrs. Sinclair was zoo moeielijk nog meer in de wolken dan voor zijn bezoek. — Wat een bijzonder iemand! verklaarde zij met onomwonden enthousiasme. Nu, ik ben u dankbaar dat ge mij niet hem in contact heb gebracht! Ik heb me zelden zoo over een bezoek verheugd. Morgen, tegen de thee, komt hij terug; hij zal dan de rest van zijn verzameling meebrengen. Den volgende avond, juist toen de thee zou worden binnengebracht, werd Mr. Oscar Raymond opnieuw aangedien. Mrs. Sinclair begroette hem hartelijk, maar Flora boog slechts nauwjes het hoofd en trok zich, nadat zij een kopje thee had opgediend, met een boek in een hoekje terug. Dat ontging Oscar Raymond gezinsins, en hoewel hij chinbaar met de grootste aandacht naar het gesprek van de excentrieke, wetenschappelijke Mrs. Sinclair luisterde, waren zijn gedachten toch voortdurend met het meisje bezig, dat hem nauwelijks een blik waardig keurde. Twee dagen gien op voorbij; op den derden dag kwam Oscar Raymond terug. Flora was met Mrs. Sinclair in de bibliotheek, ze kkeek nauwelijks op, toen hij binnentrad. Evenals dien avond schon hij slechts aandacht te schenken aan de woorden van de oude dame tegenover hem, en Flora geleed te vergeeten. Toen hij echter afscheid had genomen en op het punt stond het vertrek te verlaten — Mrs. Sinclair was al weer te zeer in haar studie verdiept en had zich naar haar plantverzameling in een aangrenzend vertrek begeven — bleef hij voor haar staan; hij wachte tot zij opkeek. — Gaat u weg, Mr. Raymond? vroeg zij onverschillig. — Ja, antwoordde hij met iets smartelijks in zijn stem. Ik ga. Ik kom u niet enkel goeden dag, maar ook vaarwel zeggen, Mrs. Wood.

bureau. — Gaat ge Florence verlaten? vroeg zij, om iets te zeggen. — Ja, antwoordde hij. Gij hebt me er toe gedwongen. — Ik? riep zij blozend uit, en ze trachtte zijn doordringenden blik te ontwijken. — Ja, Miss Wood, gij. O, denk toch niet dat ik zoo blind ben, dat ik niet zou zien, hoezeer u mijn tegenwoordigheid verfschuwt. En toch doet ge mij onrecht aan, gelooft me. Toen zij zweeg, vervolgde hij: — Gij hebt misschien veel over mij hooren praten; ge hebt misschien gehoord, dat ik een minderwaardig individu ben, dat ik... ja, ik ben inderdaad niet waardig in uw tegenwoordigheid te vertoeven. Kon ik u maar zeggen, dat het geloenis, wat men over mij vertelt, doch dat kan ik niet. Halas, dat kan ik niet. Maar, hij ruchtte, en zijn stem klonk nu vreemd zacht en droegesteg, maar het is zelfs voor iemand als mij nog mogelijk berouw te hebben en zijn leven te veranderen. En ik heb beide gedaan. Miss Wood, de man, die voor u staat, is een andere dan de gemene, dien u een maand geleden in zo'n smerige vechtpartij verkwildt zag. Flora zweeg. Haar hart bonste hevig. Deze zachte, doordringende stem, deze nederige, smeekende woorden ontroerden haar onuitspreklijk. — Een maand kan een heel leven zijn, en de afgelopen maand heb ik inderdaad een heel leven geleefd, vervolgde hij. Ik heb met mijn verleden afgerekend, er mee gebroken... omdat het een afgrond schiep tusschen u en mij. Flora trachtte zich op te richten, te spreken, maar zij kon niet; zijn zachte, muzikale stem hield haar gevangen, en de oude vraag drong zich weer aan haar op: « Waar heb ik die stem meer gehoord? » — Ik kan u niet zeggen, hoezeer uw onverschilligheid en afkeerigheid mij kwelden, vervolgde hij. Maar ik kan u niet verlaten, sonde u gesond te hebben, dat de verandering, die in mij heeft plaats gegrepen, uw werk is. Neen, neen, laat me u praten. Hoewel ik weet, dat ik niet aldus te spreken, misschien alles op het spel zet over verlaten, moet ik toch spreken! Miss Wood, Lillian... ik houd van u! — Maak en bevindt even! Flora op,

— Gij... gij... — Ik houd van u, zegde hij, verbleekend. Nu heb ik het gezegd; zonder hoop, zonder enige verwachting... maar ik kon niet anders. Ik moest spreken. Laat mij ook, voor ik van u afscheid neem een enkel woord ter verontschuldiging mogen zeggen. Flora zweeg. — Ik houd van u met hart en ziel! vervolgde hij hartstochtelijk. Zelfs als ge mij nu wegzendt, zal ik niet ophouden u lief te hebben. Zoolang ik leef, zal ik uw beeltenis in mijn hart bewaren. Ik ben een ander mensch. Ik ben niet langer de Oscar Raymond van vroeger. Ik herken mijzelf nauwelijks meer. Nog geen maand geleden was ik... alles wat ik u gezegd heb; maar thans sta ik als een ander wezen voor u; als iemand die door zijn liefde voor u gezuiverd en herschapen werd. Ik smeek u... denk na, denk na voor ge mij wegzendt. Mijn liefde voor u heeft me gemaakt tot wat ik nu ben. Heb om 's hemelwil medelijden met me! Zijn stem klonk leesch en gebroken, en hield Flora geketend en geboid. — Ik... ik begrijp niet... ik... ik kan het niet geloooven. O, ja nu... ga nu alstublist! hijgde zij. Oscar Raymond noog het hoofd. — Kan ik u morgen in het park ontmoeten, tegen zeven uur? smeekte hij. Het is de laatste keer, dat we elkander spreken. Bedenk dat ik geslinderd word tusschen goed en kwaad. Nog een laatste woord! — Ik... goed... ik zal komen, klonk het moeielijk.

XXVII. EEN VREEMDELIJKE ONTHULLING.

Flora kon dien nacht den slaap niet vatten; Oscar Raymond's hartstochtelijke woorden, zijn smeekende stem, alles wat hij dien avond had gezegd, klonk voortdurend in haar oren. Toen zij den volgende morgen opstond, zag zij er bleek en vermoeid uit. Des avonds begaf zij zich naar het park. Reeds van verre zag zij Raymond's onrustig en in gedachten verzonnen; hij bleef staan waar hij twee maanden geleden was.

toe en nam zijn hoofd af. Flora reikte hem de hand en samen wandelden zij naar een bank. — Het is erg vriendelijk van u, dat ge gekomen zijt, begon hij na een lange stilte. Ik had niet durven hopen, dat ge aan mijn verzoek zoudt voldoen. Als ge gewont had, hoe ik naar dit ogenblik heb verlangd, vervolgde hij, toen hij niet antwoordde, hoe ik de uren heb geteld... Plotseling onderbrak hij zich. — Vergeef me mijn onstuimigheid, smeekte hij; alleen de diepte mijner liefde verontschuldigt me. Ik heb u gevraagd, mij hier te ontmoeten, om u te kunnen zeggen, hoezeer ik u benin, en wie het is, die thans waagt naar u zijn oogen op te slaan. Flora zweeg; zij zag, dat de hand, die naast haar elleboog op de bank rustte, beefde. — Gisteren avond, toen ik met u sprak — met de arankinnige roesloosheid van iemand, die slechts van een guldachte, een hoop, een verlangen bezield is — verwachtte u vreesde ik, dat ge mij met een woord van verachting en too noudt wegzenden. Miss Wood, ik zou dat verdiend hebben. Want wie ben ik, dat ik het waag met u over liefde te spreken? Wie ben ik? Ik zal het u zeggen. Neen, neen, luister! tot ik ben uitgesproken. Ik smeek het u Want van af het ogenblik, dat ik u voor het eerst zag, is alles in mij veranderd, en de eerbied, waarmee ge mij vervuldet is langzaamhand uitgegroeid tot een onweerstaanbare liefde. Hoewel ik voel en weet, dat ge mij zult verstoeten, moet ik toch spreken, moet ik u toch zeggen, wat uw goedheid, uw onschuld en schoonheid in mij hebben uitgeverkt. Neen, neen, onderbrek mij niet, zegde hij haastig.

(Wordt voortzet)